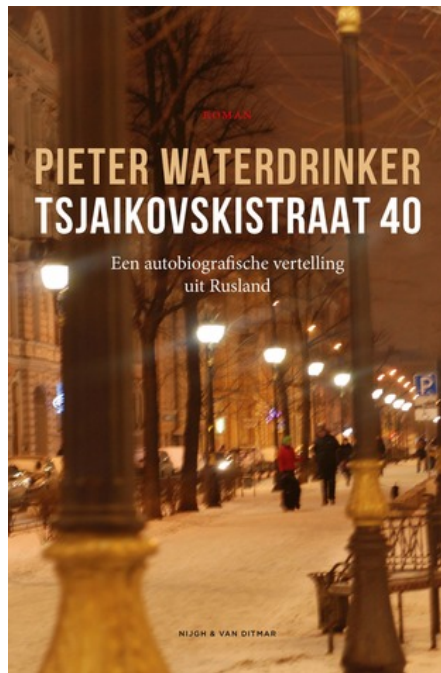

Tsjaikovskistraat 40

Pieter Waterdrinker

Download now

Read Online ➞

Tsjaikovskistraat 40

Pieter Waterdrinker

Tsjaikovskistraat 40 Pieter Waterdrinker

In Waterdrinkers nieuwste, sterk autobiografische roman *Tsjaikovskistraat 40* neemt hij de lezer mee op een duizelingwekkende reis door de Russische geschiedenis en door zijn eigen leven. Vertrekpunt is zijn huis in Sint-Petersburg, waar de auteur woont met zijn vrouw en drie poezen, midden in de buurt die honderd jaar geleden het epicentrum was van de Russische revolutie van 1917. Behalve een kroniek over deze periode, die de loop van de Europese geschiedenis van de twintigste eeuw ingrijpend zou bepalen, is de roman een verslag van het onwaarschijnlijk avontuurlijke leven van de auteur, die de afgelopen kwarteeuw in de Sovjet-Unie en Rusland doorbracht. In de handen van meesterverteller Waterdrinker wordt dit een rit op een literaire achtbaan. Een roman van een aangrijpende schoonheid, een ode aan de gespleten ziel van Rusland en de eeuwige interne strijd die dat oplevert. Groots ook in de wijze waarop Waterdrinker zijn eigen worsteling beschrijft met het leven, zijn schrijverschap, de liefde.

Tsjaikovskistraat 40 Details

Date : Published November 7th 2017 by Nijgh & Van Ditmar (first published November 2017)

ISBN :

Author : Pieter Waterdrinker

Format : Kindle Edition 344 pages

Genre : Nonfiction, European Literature, Dutch Literature, Cultural, Russia

 [Download Tsjaikovskistraat 40 ...pdf](#)

 [Read Online Tsjaikovskistraat 40 ...pdf](#)

Download and Read Free Online Tsjaikovskistraat 40 Pieter Waterdrinker

From Reader Review Tsjaikovskistraat 40 for online ebook

Paula Schneider says

Ik slaakte een enorm opgeluchte zucht toen ik hem eindelijk uit had. Wat een worsteling...

Nino Wesselman says

Een prachtige, verhalende roman waarin Waterdrinker zichzelf maar vooral de (hedendaagse en postrevolutionaire) elite niet spaart. Op basis van persoonlijke verhalen neemt Waterdrinker je mee in de tijd van vlak voor en vlak na de Russische revolutie. Ook de huidige tijd komt aan bod en Waterdrinker ziet overeenkomsten met die tijd en de tijd van de Russische revolutie. Meermaals stelt hij: de geschiedenis herhaalt zich niet, de geschiedenis rijmt. Waterdrinker maakt zijn status als meestersverteller waar in deze roman. Eén van de mooiere romans van 2017.

Jacques Thielen says

Waterdrinker laat een mooi beeld zien van het leven van een correspondent in Rusland en de Sovjet Unie. Daarnaast zijn de uitstapjes naar de Russische Revolutie en andere zaken uit de geschiedenis van dit Rijk leerzaam en mooi beschreven. Hier en daar slaat Waterdrinker wat door in een wat ronkend taalgebruik. Met name het laatste stuk, over de rode teugels, waarin in een lange zin, veel van het weinig oprechte revolutionaire denken wordt getoond, is een bijzonder deel van dit bijzondere boek.

Christof Craeynest says

Heel mooi, om verschillende redenen. Ik hield van de wisselwerking tussen stukjes persoonlijke geschiedenis en die van Rusland. Verder blijft Waterdrinkers vlotte, aangename vertelstijl altijd even genietbaar!

Dorien says

Pieter Waterdrinker vertelt ons wat meer over zijn eigen (schrijvers)leven en de 20e eeuwse geschiedenis van Rusland. Een interessant boek, zeker voor degenen die niet zoveel van Rusland afweten. Wel moet je kunnen lezen... Daarmee bedoel ik dat Waterdrinker een kei blijkt in het bouwen van ellenlange zinnen, die - met adempauzes d.m.v. komma's, punt-komma's en koppelstreepjes - soms pagina's lang ononderbroken doorgaan. Een zin telde zelfs 8,5 pagina's. Deze lange uiteenzettingen wekken de indruk dat hij heel veel, heel snel wil vertellen. Als iemand die niet ademhaalt gedurende zijn verhaal. En toch kloppen ze! Ik vind het knap, dat je dat kunt. Maar of je daarmee een makkelijk toegankelijk/leesbaar boek hebt geschreven, waag ik te betwijfelen.

Ronald van Duivenboden says

Zou er vier sterren voor hebben kunnen toekennen als de auteur een andere structuur aan het boek had gegeven. De voortdurende wisseling van tijdperk is soms wat verwarrend maar meestal irritant. De levendige beschrijvingen beoordeel ik positief: het is soms net of je deelgenoot bent van de avonturen. De beschreven karakters zijn boeiend en geloofwaardig.

Ingrid says

Van deze stijl van schrijven moet je echt houden en ik doe dat niet. Ook de inhoud kon me niet erg boeien. Vaak heb ik gedacht: waarom moet ik dit weten, wat heb ik er aan om dit te lezen. Dit betreft voornamelijk het persoonlijke deel, want de geschiedenis van Rusland kent natuurlijk interessante kanten. Daar ook echter niet veel nieuws.
Dit was het laatste boek voor mijn challenge 2018.

Dolf Patijn says

Pieter Waterdrinker heeft niets op met Lenin en de revolutie van 1917 dat blijkt al heel snel. Dat de Romanovkliek het voor die tijd niet veel beter deed is ook wel duidelijk. Terwijl zij van hun rijkdom genoten, verhongerde het volk. Rusland lijkt te zijn voorbestemd om onder het juk van een dictatuur te zuchten. De Romanovs, Lenin, Stalin en nu Poetin. De Russen komen er niet al te best af in dit boek. Het lijkt een land van sjacheraars, zelfingenomen nieuwe rijken, min of meer krankzinnigen, arme sloebers en antisemieten te zijn. Over het "nieuwe" regime zegt hij weinig. Hij wil het niet over de huidige politiek hebben, zegt hij in het boek en wijdt daar dan ook slechts een paar woorden aan.

Waterdrinker wisselt persoonlijke verhalen af met verhalen uit de Russische geschiedenis. Af en toe vervalt hij in herhalingen maar zowel het historische verhaal als de persoonlijke belevenissen blijven over het algemeen boeien. Een zeer leesbaar boek waarin hij hier en daar een ontluisterend beeld van Rusland schetst.

Piet says

Wervelend boek dat soms uit de bocht vliegt als de schrijver vergeet dat zinnen kunnen eindigen met een punt. Hoewel het boek was aangekondigd als min of meer historisch om de revolutie van 1917 na 100 jaar nog eens te belichten, is het toch voornamelijk een verslag van het leven van Waterdrinker in Rusland. Niet dat dit een negatief punt is. Het is zeer interessant en ook begrijpelijk. Zoals de schrijver zegt zijn er hele loodsden vol geschreven over de Russische revolutie en daarom kan hij ook volstaan met korte compacte beschrijvingen.

Je wordt zelfs benieuwd hoe het gaat aflopen met het zeilschool avontuur van zijn zwager.

Jaap says

Het boek is een vreemde maar niet onaangename mengeling van een autobiografie van Pieter Waterdrinker en een geschiedenis van de Russische revolutie waarbij de nadruk wel behoorlijk op het eerste ligt.

De charme van het boek zit 'm in de vlotte, losse stijl van schrijven. Tegelijk is dat ook het zwakke punt want niet alleen is de stijl van Pieter nogal hyperbolisch met veel overdrijvingen en stoere egotripperij, maar hij lijkt ook nergens een keus te kunnen maken tussen vermakelijke anekdotes en een invoelende analyse van de gebeurtenissen uit de Russische geschiedenis.

Kaj Peters says

Nooit geweten dat de uitspraak 'de geschiedenis herhaalt zich nooit, maar rijmt altijd een keer' van Mark Twain komt en niet alleen uit een songtekst van Spinvis. Zo leer je nog eens wat. In 'Tsjaikovskistraat 40: Autobiografische Vertelling over Rusland & Revolutie' (2017) zet Pieter Waterdrinker zichzelf neer als een (beetje foute) geschiedenisleraar in een schelmenroman waarin heden en verleden van Rusland bij elkaar komen. Soms stijgt het werk boven zichzelf uit met die lange, meanderende zinnen waarmee Waterdrinker de kleurrijke locaties uit zijn roman tot leven brengt of - naar het einde toe - een opzwepende, vileine beschouwing eruit knalt over de EU-ideologie als het 'Rijk van de Rode Teugels'. Soms krijgt het autobiografische in de traditionele zin ietwat de overhand en beschrijft hij gebeurtenissen die misschien van invloed waren op zijn persoonlijke leven, maar niet direct iets toevoegen aan het grotere Ruslandverhaal dat hij vertelt. Er had iets gekapt en gesnoeid kunnen worden in zijn veelgebruik van bijvoeglijke naamwoorden en de grote hoeveelheid uitweidingen en herhalingen. Soms - en nu begeef ik me op glad ijs - schurkt hij tegen racistische beeldspraak aan met bijvoorbeeld een terloopse typering over Lenin's 'Aziatische moordenaarsogen'. Maar met deze roman wist Pieter Waterdrinker me toch vooral heerlijk weg laten dromen bij die archaïsche sfeerbeschrijvingen met een vleugje Reviaanse polder-ironie.

Joop Herder says

Ik vind het een mooi geschreven boek

Waterdrinker verbind zijn dagelijks leven met de historie van Rusland vanaf de Russische revolutie tot het heden.....Zijn boeiende vlotte vertel stijl nodigt uit tot een verdere ontdekkingstocht door dit grootse land

Yolanda says

Het boek is goed geschreven, maar er komt zo veel en vaak de revolutie in Rusland voor dat ik ben gestopt met lezen. Ik heb weerzin tegen oorlogsverhalen. Was het nu minder geweest... maar ik begrijp de auteur wel. Ik denk dat de informatie over de revolutie onmisbaar is als achtergrond van het verhaal.

Joke says

Dit is een soort schelmenroman, die ik, toch wel tot mijn verrassing, met erg veel plezier gelezen heb. De ondertitel van deze roman: "een autobiografische vertelling uit Rusland" maar ook een roman dus, waarin Pieter Waterdrinker de hoofdpersoon is en vertelt hoe hij in Rusland terecht gekomen is en wat hij daar allemaal heeft uitgespookt. Zelfs als maar de helft op waarheid berust, is het toch wel een behoorlijk rare snuiter, deze Waterdrinker. Parallel aan zijn eigen avonturen beschrijft hij een stuk geschiedenis van Rusland, van vlak voor de Russische revolutie tot het heden. En trekt aan het eind ook nog de vergelijking door naar het huidige Europa met haar migrantenpolitiek en de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk. Opeens krijgt in mijn hoofd de opstand van de 'gele hesjes' een onrustbarende gelijkenis met de opstand van het volk in 1917....

Maria says

De titel verwijst naar het adres van de auteur in Sint-Petersburg in een buurt waar honderd jaar geleden de Russische Revolutie van start ging. Waterdrinker schrijft het boek op verzoek van zijn uitgever omdat in 2017 de herdenking plaatsvindt van deze revolutie. Eigenlijk heeft hij er helemaal geen zin in: *“zou ik me voor dat vervloekte boek weer opnieuw in al deze zaken moeten gaan verdiepen?”*

Het wordt uiteindelijk een mix van zijn eigen levensverhaal met beschouwingen over de Russische geschiedenis van de laatste honderd jaar. Zijn persoonlijke verhaal brengt met zich mee dat ook de moderne geschiedenis van Rusland uit de doeken wordt gedaan. (opkomst v.h. kapitalisme, de rijke Russen, start van allerlei ondernemingen) privileges voor bepaalde mensen, voorbeeld de wetenschappers Chinstein en Trofimov Sovjetprofiteurs, parasieten van het systeem. Decadentie ten top!

Dus niet alleen de jaren rond de revolutie van 1917 maar ook de hervormingen van Gorbatsjov, het uiteenvallen van de USSR, Boris Jeltsin tot aan Poetin, de protesten in Kiev en de bezetting van de Krim. De revolutie zet hij voor een groot deel neer aan de hand van de dagboeken van Zinaïda Hippus. Minutieus beschreven door deze bewoonster van de Tsjaikovskistraat. Waterdrinker citeert haar regelmatig om het roven, plunderen en moorden te beschrijven: *‘haar dagboek een getuigenis van wanhoop, een gitzwart boekhoudkundig verslag van de ondergang’*.

Waterdrinker schrijft mooi en is een goed observator. Van zijn ouders, zijn vrouw Julia, en allerlei mensen die op zijn pad komen tot aan de ‘nieuwe rijke Russen’. Op een respectvolle manier beschrijft hij zwervers, dementerenden, verpauperde arbeiders en de Russische protestgeneratie in de persoon van Zinaïda Hippus. Scherper is hij ten aanzien van 't literaire Nederland, de aristocratie en de Sovjetprofiteurs.

Soms draaft hij wat door met ellenlange zinnen waardoor je de draad wat kwijtraakt... Er is bijvoorbeeld een verhaal dat begint met een gedekte tafel met alles wat erop staat, overgaand in een verhaal over stropers die kaviaar verhandelen naar overbevissing, watervervuiling en dan naar de moslimkrijgsheren in Dagestan. Een zin van twee pagina's. Zo kom je er meer tegen. Tegen het slot van de roman is er een cynisch relaas over het 'Rijk van de Rode Teugels'. In een zin van, ongelogen, acht pagina's gaat hij tekeer tegen de hypocrisie van ons welvarende westerlingen die zogezegd zo solidair zijn met kansarmen. Het was *‘liefde die niets kostte; een beter lot van anderen werd bepleit, men schreeuwde het zelf van de daken, men stelde rekeningen op om dit te bewerkstelligen, maar liet deze opnieuw voornamelijk door anderen betalen; de eigen welvaart bleef doorgaans onaangetast’*. Met de ‘rode teugels’ verwijst hij naar de situatie in 1917. De Russische adel liet na de februariopstand in allerijl hun rijtuigen bespannen met rode teugels als bewijs van mededogen met het arme volk. En uiteraard met de hoop zo met rust gelaten te worden.

Zijn gedachte '*dat een mens misschien niet over de opstanden van vroeger, maar beter over de revoluties in zijn eigen leven moet schrijven*' is een heel goede geweest. Daardoor is dit boek veel meer geworden dan terugkijken op de Russische Revolutie. We lezen over Waterdrinkers activiteiten als bijbelverkoper, als reisleader, als ondernemer. Over zijn jeugd, zijn ouders, zijn vrouw en zijn katten....Een bonte rij van bijfiguren trekt in deze verhalen voorbij. Met op de achtergrond dus de nieuwere Russische politiek en geschiedenis. Bijzonder lezenswaardig.
